

Прошетала ми Шенгюфа
Низъ Дренополски чарши,
Низъ търномечки лжо'и ;
Цжрни си очи прода'атъ,
Бъло си лице заложвить.
Първо си очи прода'атъ
За три шиници дукати,
Бъло си лице прода'атъ
За два шиници карагрошъ ;
Туку да брата откупитъ
Отъ пуста, темна зѫндана.
Никой не ми сѣ наймело ,
Найме сѣ жалта Еврейка ;
Тога ъ велитъ Шенгюфъ :
„Шенгюфе моме, Шенгюфе !
Ясъ ке те тебе опитамъ,
Аль ю убафъ братъ ты какъ тебе,
Я да го него откупамъ
Отъ пуста, темна зѫндана ?“
Тога ъ велитъ Шенгюфа :
„Егиidi жалта Еврейке !
По'убафъ братъ ми отъ мене .“ —
„Ко' ю по'убафъ отъ тебе,
Ай да му речишъ брату ти,
Д' оста'итъ вѣра кжрстена,
Кжрстена вѣра на зѫнданъ,
Да вѣрвить вѣра чифутска,
Ясъ да го него откупамъ
Отъ таа темна зѫндана .“
И ми отиде Шенгюфа :
„Брате-ле, мило брате-ле !
Сегде си, брате, изшетафъ
Чарши и по лжо'и ,
Цжрни си очи заложвефъ,
Бъло си лице прода'афъ ,
Тук' да те, брате, откупамъ .
Никой не ми сѣ наймело
Найме сѣ жалта Еврейка ,
Тая ме, брате, опита —
Аль ю 'убафъ братъ-ти какъ тебе , —

Я, . брете, пра'у ъ казафъ ,
Отъ сї по'убафъ отъ мене ;
Тая ми менѣ наржча —
Айде речи му брата ти ,
Д' оста'итъ вѣра на зѫнданъ
Д' оста'итъ вѣра кжрстена ,
Да вѣрвить вѣра чифутска .“
Братъ ъ отъ зѫнданъ зборвеше :
„Шенгюфо, сестро рогено !
Коски во зѫнданъ кѣ оста'амъ ,
Вѣра-та не ю оsta'амъ .“
Го дочу млади зѫнданджи ,
Отиде дур' при владика ,
Казало му за Стояна :
„Егиidi чесенъ владико !
Я да ти кажа, прикажа
За лудо младо Стояна ,
Що ю во зѫнданъ фжрлено ,
Що иматъ сестра Шенгюфа .
Сегде си тая шетала ,
Цжрни си очи заложвить ,
Бъло си лице прода'атъ ,
Туку да брата откупитъ
Отъ пуста, темна зѫндана .
Никой не ми сѣ наймело ,
Найме сѣ жалта Еврейка ,
Стояну що му пушила ,
Д' оста'итъ вѣра кжрстена ,
Да вѣрвить вѣра чифутска ,
Отъ зѫнданъ да го откупитъ .
И ми си дойде Шенгюфа ,
На тая темна зѫндана ,
И му кажвеше брату си .
Сгоянъ ю рече сестрѣ си —
Коски во зѫнданъ кѣ оsta'амъ ,
Вѣра-та не ю оsta'амъ .“
Тога ми велитъ владика :
„Егиidi млади зѫнданджи !
Ай донеси го Стояна ,
Ай викни млада бербера ,